

Magda Elena PATROLEA

Date personale

S-a născut în București la 29 iunie 1977. A absolvit Universitatea "Titu Maiorescu" Facultatea Finanțe Bănci Contabilitate, în anul 2000. În anul 2007 a obținut diploma de master la A.S.E. București – Facultatea Contabilitate și informatică de gestiune.

Volume de autor

Proză

În anul 2022 a publicat volumul de povești inspiraționale „În căutarea fericirii”, Editura Adriana Nicolae; În anul 2025 a publicat romanul „Jurnale de întâlniri”, Editura Adriana Nicolae.

Poezie

În anul 2026 a publicat volumul de tautograme „Opace”, Editura Izvorul Cuvântului.

Premii, distincții și prezențe în antologii

- A obținut *Mențiune* în anul 2026 la Concursul Național de Poezie „Radu Cârnci” organizat de Revista Arena Literară și Asociația Difuzorilor și Editorilor Patronat al Cărții, poeziile fiind incluse în antologia concursului care a fost lansată în cadrul Salonului Internațional de Carte „Bookfest” 2026;

- Participă la Antologia Festivalului de Literatură, Muzică și Artă grafică Nicolae Dabija, Ediția a III-a, ce va fi lansată în cadrul Festivalului organizat în Municipiul Iași în perioada 19-20 septembrie 2026;

- A participat la edițiile anterioare ale Concursului Național de Poezie „Radu Cârnci”, poeziile fiind incluse în antologiile „Vitrării lirice” în anul 2024 și „Adieri ... de vară” în anul 2025, Editura Betta;

- A participat la Antologia Festivalului de Literatură, Muzică și Artă grafică Nicolae Dabija, Ediția a III-a, ce va fi lansată în cadrul Festivalului organizat în Municipiul Iași în perioada 19-20 septembrie 2026;

- A obținut *Mențiune specială* la Concursul Național de Proză Scurtă „Nicolae Velea” ediția 2025, cu proza „Gânduri la poarta înserării” care a fost inclusă în antologia „Scriind pe Frunze de toamnă”, Editura Betta;

- A participat la „Antologia de JAD – În Arșița Confesiunilor” în anul 2024 și „Antologia de OPAL” în anul 2025, Editura Quarto.

Din anul 2024 a participat la cenaclului literar organizat de Editura Izvorul Cuvântului.

Extrase din recenzii

Cuvântelnic către cititor la volumul OPACE - 2026

Treizeci-și-trei traduceri tonifiante asupra autoarei acestei lucrări literare libere, plus propoziții pantagruelice, pictând pasagii polimorfe, prezentând patruzeci și șase posibilități poetice. (...) Citind compunerile cromatice aflu alte atitudini găsite grădinii gromovnice. Există empatie emoțională: Trăiască teribilismul transcendent!

(**Florin GRIGORIU**, Scriitor și jurnalist)

Cuvântul editurii „Izvorul Cuvântului” la vol. OPACE

(...) Așezate în ordine alfabetică, poeziile converg către un alfabetar complex și, așa cum era de așteptat, anumite litere cum ar fi a, c, m, r, t îți oferă o gamă mai largă de exprimare printr-o paletă mai mare și mai bogată de cuvinte, pe când altele, cum ar fi ș, ț, z, j, te încorsetează mai tare, dar cu atât mai lăudabilă este prezența lor în volum. Poeziile, în marea lor majoritate, au un caracter epic, importantă fiind nu atât transmitere emoției, cât transmiterea mesajului, dar printre ele întâlnim și poezii „de stare”, care, prin forța lor sugestivă, reușesc să ajungă la sufletul cititorului. O contopire între ființa materială (eroul, fizic, ca noțiune) și cea spirituală (idealizarea prin adjectivul eteric) creând un tot unitar - eul egocentric.

În alte poezii am simțit un spirit de frondă foarte puternic, poezii în care militantismul se împletește armonios cu meditația. Fie că, trecător, face referire la vremuri de mult apuse (cum ar fi poezia **Bordelul**) sau la un prezent dezolant, acestea sunt cele care dau sarea și piperul volumului de față.

Aici aș putea da exemplul mai multe poezii printre care **Orizonturi**, **Ocârmuirii**, **Pendulul pietății**, **Pecetea prezentului**, **Povara pauperității**, **Raze** și multe altele. Poeziile din categoria enunțată nu fac decât să creeze un profil psihologic al autoarei, dându-i acesteia aura unui caracter puternic și combatant.

(**Florin CĂPRAR**, scriitor și jurnalist)

Extrase din operă

Poezie

Judecată

Jobenele joacă jocuri,
Jilave jalbe jelesc,
Jenante jupânese
Jarul junimii jinduiesc.

Justificând jalea-n jurnale,
Jupânii jefuiesc jetoane,
Jandarmii jonglează jargoane,

Joviale jivine jignesc.

Jenă jertfită-n jamboane,
Jonglerii-n jumulite jupoane,
Jalnici jaguari-n jugulare –
Jinduiesc jilțul judecătoresc.

Pendulul pietății

Problematică paravane
Pitulează pleava printre plocoane.
Prin pridvoare – pânțece, pocale,
Pe prispe – poticnite picioare.
Pacea pocnește,
Pudoarea pălește,
Plebea pălăvrăgește,
Paradisul precumpănește.
Părăsind perimetrul,
Pipăind potențialul,
Precursorul proletarului
Patetic provoacă pumnalul.
Plaga pansată
Produce paloare.
Portărelul pică,
Pălărierul pivotează-n ploaie.
Picături providențiale
Pășesc pașnic pe petale,
Pendulul pietății
Plutește peste precare popoare.

Singurătate în doi

E un pustiu cu martori
Singurătatea în doi,
Un exil ce crește, fără odihnă,
În casa pe-a cărei ușă –
Ai lipit, imediat după nuntă,
Un trifoi cu patru foi.

Prin patul nostru trece
O autostradă invizibilă,
Pe care circulă, fără oprire,
Suspine și dorințe prinse-n convoi:
Pe-o parte trec căruțe,
Pe cealaltă – bolizii, șuvoi.

Nu știu cum s-a făcut împărțirea,
N-am aflat cine e arhitect,

S-a produs într-o noapte schimbarea,
Fără un plan, fără vreun proiect.

E neagră singurătatea, iubite,
Au murit glumele dintre noi,
Ne-am promis cândva nemurirea...
Iată că ne-am împotmolit amândoi.

Am căutat alinare în zâmbetul tău,
Un liant, un semn de-mpăcare,
Dar nicio punte nu poate să treacă
Deșertul arid crescut în nopți fără soare

Năluci în zale

În prag de seară, prin raze rivale
Și basme rurale, năluci-n zale trec,
Zumzăind în coruri filozofale –
Noi idealuri în visare petrec.

Luna strălucește, doarme păstorul,
Codrul tresare, nucile cad greu,
Vântul însoțește, lin, lampionul,
Purtând peste nori, dorul unui ateu.

Câinii nu latră, pasărea-i mută,
Adoarme păstorul pe vechiul cojoc,
În visu-i apare o zână pierdută –
Speranța ce-nfruntă al său nenoroc.

Proză scurtă

RELAȚIA CU EUL INTERIOR

(...) Viața omului se aseamănă cu o bucată de pământ. Unii primesc o parcelă fertilă de la strămoși, fie că e vorba de genă (sănătate sau inteligență), fie că e vorba despre resurse sub formă de case, mașini, bani, faimă sau anturaj. Mă refer la acel ceva ce le dă un avantaj la linia de start. Dar, mai important decât ceea ce au primit, este ceea ce fac cu respectivele daruri.

Există oameni care, în ciuda privilegiilor native, au parte de mari probleme - de sănătate, financiare, familiale etc. Unele se datorează unor accidente sau conjuncturi, dar, cel mai adesea, se datorează propriei persoane. Ei sunt pur și simplu consumatori, utilizează darurile primite, nu știu să muncească, să valorifice, să sporească și să transmită ștafeta generațiilor viitoare.

Totodată, există și persoane care, în ciuda startului anevoios (s-au născut în sărăcie, au avut boli grave în copilărie, au fost abuzate, au avut modele nepotrivate), au reușit să se adapteze, să evolueze și să se căpătuiască în viață. Cu școală sau fără școală, cu muncă sau prin perspicacitate, au reușit să își realizeze planurile.

Pentru unii, succesul în viață reprezintă dobândirea unei case și întemeierea unei familii, pentru alții - să fie înconjurați de prieteni și să aibă un anturaj vesel, pentru alți oameni - să dețină o anumită funcție sau haine și mașini luxoase, pentru alții - să călătorească, să învețe sau să inventeze ceva, să dobândească faimă și un alt statut social. Cu toții ne dorim succes, însă pentru fiecare succesul înseamnă altceva. (...)

„Furtună la poarta înserării”

Gardul arată bine acum, dar trebuie să mă grăbesc să spăl bidineaua că nu mai e mult și se înserează ... tare rușine mi-a fost de Paște fiindcă că nu apucasem să văruiesc. Bate toamna la ușă iar eu tot la Paște mă gândesc ... Viața noastră pendulează între cele două mari sărbători, Paște și Crăciun ... de cum trece una începem să ne pregătim pentru următoarea ... și uite așa, tot pregătindu-ne ba pentru una, ba pentru cealaltă, trece viața peste noi ...

Mă holbez la gardul acesta de câteva ore bune, să nu fi scăpat vreo ulucă ... bunica mi-ar fi zis că mă uit ca vițica la poarta nouă ... Eh, dar bunica nu mai este ... la drept vorbind nici vițelușe nu se mai văd pe marginea drumului ... Nu mai e un animal în tot satul! Abia mai găsești câte o găină, ici-colo ... Cine să mai aibă grijă de animale? Carnea și laptele se cumpără din *market* ... Nu mai e ca pe vremea copilăriei mele ... Atunci ziceam că era Raiul pe pământ chiar dacă aveam latrina în fundul curții. Nu știam prea multe despre parfumuri, pentru noi săpunul era esențial. Atunci eram obișnuiți să trăim printre animale ... acum mirosul de bălegar ne deranjează. Se pare că muncim mai puțin, trăim în confort, dar ne plângem mereu de câte ceva. Nici nu îmi dau seama cum s-au schimbat lucrurile. Cine știe ce vremuri or să prindă nepoții mei?!

Copil fiind am avut gospodărie mare, cu două vaci, o capră, cal și căruță, păsări de nu le mai știam numărul - găini, rațe, găște. Era curtea plină de *lighioane*. Îmi amintesc că eram prin clasa a opta când am rămas doar cu un câine și patru găini. Tata s-a hotărât să vândă animalele după ce a căzut din căruță. Calul a trecut printr-un șleau de pe marginea drumului, căruța era încărcată cu fân și s-a zdruncinat zdravăn, iar tata a alunecat. Nu și-a rupt nimic dar a avut dureri mari câteva luni de zile. În toamnă a zis că vinde tot și așa a făcut, până la sfârșitul anului scăpase de toate animalele. Ei poftim, mi-am amintit de părinți și mă podidește plânsul ... Duminică o să merg la biserică să mai aprind câte o lumânare pentru sufletele lor. De-ar ști tata că acum toate drumurile din sat sunt asfaltate ... ce s-ar mai bucura!

Dar să mă întorc la ale mele! Că acuș' se întunecă și n-am apucat să trec pe la tanti Nuțica. Era așa de supărată că nu au venit copiii de mult să o viziteze ... Credea că or să vină de ziua ei, dar uite că s-a înșelat. Aniversarea a trecut iar ei nu au dat nici măcar un telefon. Vai ... ce mai plângea duminică de dorul lor! Ce ți-e și cu copiii aceștia?! Muncești să ai grijă de ei când sunt mici, apoi cresc și se duc în lumea largă fără să se uite înapoi!

Am avut noroc cu Matei, că el vine măcar de două ori pe lună să mă vadă. Eu m-am chinuit să-l cresc, ce să fac, taicăsu' s-a prăpădit de tânăr ... Matei a fost copil cuminte, nu mi-a dat mari bătăi de cap, a învățat bine și nu s-a ținut de prostii cu haimanalele. L-am ajutat și când a crescut și a plecat la casa lui, cu ce mi-a stat în putință - primăvara o legătură de pătrunjel, vara niște ardei și roșioare, toamna gemuri și murături, de fiecare dată o caserolă cu oușoare ... niciodată n-a plecat de la mine cu mâna goală! M-am bucurat că și-a făcut un rost la oraș, dar trebuie să recunosc că mi-a fost greu singură ... Ce-i drept, el m-a respectat întotdeauna! Și

nevasta lui e de treabă, mereu are grijă să îmi cumpere ceva bun de mâncare, o haină nouă sau mai știu eu ce! Tot ea are grijă ca Matei să repare ce s-a stricat prin curte. E tare atentă! Nici dacă era sânge din sângele meu nu putea să fie mai legată de mine. Am o noră cu care mă laud peste tot! Că merită, mânca-o-ar mama de fată grijulie ... Ei, dar și eu cât m-am rugat la Dumnezeu ... că de când s-a născut Matei n-a fost seară să mă culc fără să mă închin și să trimit câte o vorbă bună la Cel de Sus. Și ruga mea a fost ascultată! Doamne, mulțumesc încă o dată!

Profil realizat de **Constantin Nicolae GAVRILESCU**, scriitor și jurnalist